

تیر پنجر را آقای جان کری سه سال دیگر جواز راندگی داد؟

ملت اسیر افغان نیک میدانند که با فیصله نامیمون بن، حق تعیین سرنوشت مردم افغانستان رسماً به اضلاع متحده امریکا تعلق گرفت و حرف اخیر را آنها میگویند. دلایلش را خواننده آگاه و دردمند کشور واضح و روشن میداند. ندانمکاری سیاسیون متکی و وابسته به بیرونیها، نتوانستند، نخواستند و نمیخواهند از حوادث تلخ ۳۷ سال گذشته درس عبرت گیرند. مردم ما که عادت نموده اند، برای گناهان خود وکیل و برای اشتباهات دیگران قاضی باشند؛ متوجه نمی شوند، حاضر نیستند و نمی پذیرند: گرفتن آزادی از مردمی که نمی خواهند برده باشند سخت است، اما دادن آزادی به مردمی که میخواهند برده بمانند؛ سخت تر از آن است! بناءً ما باید برای نجات کشور؛ از اسارت ذهنی آزاد و به تغییر مثبت خود جداً بکوشیم.

با وجودی که میدانیم، انتخابات در کشور اشغال شده فاسد و مافیایی تمسخر به دیموکراسی است، اما ممکن بود در ۱۵ سال گذشته خلاف خواست دشمنان داخلی و خارجی برای آزادی و استقلال کشور؛ تشکیل سیاسی افغانستان شمول، فارغ از دغدغه های قومی، سمتی، زبانی، مذهبی و جهاد فروشی؛ توسط نسل های جوان با قیامانده از احزاب، تنظیمها و تحریکهای دیروز که منتقد بر اشتباهات و خیانت رهبری تشکیلات سال های قبل بودند، با همکاری و مشارکت جوان های تحصیل یافته و پاک که مبرا از هر نوع اتهامات جنگی، جاسوسی، وطن فروشی و . . . میباشند، جنبش آزادی بخش ملی کشور را بوجود بیاورند؛ که با تأسف تا حال به چنین بلاغت سیاسی و نیاز کشور کم توجه ایم.

روزنامه های چاپ کابل ۲۲ حمل ۱۳۹۵ در سرمقاله های شان ناخرسندانه؟ نوشتند که جان کری وزیر خارجه امریکا زمان حکومت وحدت ملی را خلاف قانون اساسی! تمدید کرد. آقای کری در پاسخ به سوالی گفت: پُست ریاست اجراییه دو سال نه بلکه پنج سال میباشد. این ابلاغ در حالی صورت گرفت که عالی جنابان خود آگاه نبودند. قبلاً توافق شده بود که پس از دو سال حکومت وحدت ملی، لویه جرگه!؟ دایر نمایند و با آوردن تعدیل در قانون اساسی پُست ریاست اجراییه را به صدارت میدل سازند. به نقل از کارشناسان!؟ گفته میشود امریه آقای جان کری خلاف قانون اساسی افغانستان می باشد، وی تلاش می نماید تا یک حکومت غیر قانونی را بالای مردم تحمیل نماید.

میخواهم دو نکته را اینجا برجسته نموده و توجه شما خواننده منصف را به آن جلب نمایم: این سیاسیون؟ و کار شناسان!؟ بفرمایند و استدلال نمایند که آیا ایجاد دولت دو منزله و توافقی، مطابق قانون اساسی بود؟ آیا اعلام نتایج به اصطلاح انتخابات!؟ پس از ۱۶ ماه مطابق قانون بود؟ آیا اعمال پرخاشگرانه از آغاز کار دولت ضد وحدت ملی و شاخ به شاخ شدن دو داکتر تحمیل شده طرف اعتماد امریکا، مطابق قانون بود؟ آیا کشور را توسط سرپرست اداره کردن و زورگوی های قانون شکنان از جمله اظهارات اخیر والی مزار شامل توافقتنامه بود؟ آیا در توافقتنامه قید گردیده بود که هر ناراضی شامل تیم های ع و غ با بقایای دولت آقای کرزی پیوسته اپوزسیون!؟ سازی نمایند؟ آیا عکس معاون اول رئیس جمهور را پاره کردن به قیمت ریختن خون مردم دنباله رو، شامل توافقتنامه بود؟ و صد ها آیا دیگر! ننگ و نفرین به وطن دوستان ملی گرا و مؤمن که در نابسامانی کشور اشغال شده و تحت ستم بر ملت اسیر بی تفاوت بماند و مداخله وزیر خارجه امریکا را مؤجه بدانند. اما شری بخیزد که دم نقد به خیر تمام شود.

دولت و قوای ائتلاف معترف است که بر ۳۰ الی ۴۰ فیصد خاک کشور مخالفان مسلط کامل یا قسمی دارند؛ چگونه لویه جرگه واقعی دایر شده میتواند؟ چگونه انتخابات واقعی شورای ولایتی، ولسوالی و . . . صورت گرفته میتواند؟ با روحیه خود مختاری، بلند پروازی، تجزیه طلبی، عدم تمکین به قانون، اختلاف رئیس جمهور و رئیس اجراییه؛ چگونه پُست صدارت ایجاد گردد؟ این قلم به هیچ عنوانی به تمرکز قدرت (فساد) حاکمیت شخص (دیکتاتوری) موافق نیستم، در عین حال به فدرالیسم (مرحله پیشرفته دیموکراسی) ضدیت ندارم؛ اما ای کاش در آن سطح رشد و شعور سیاسی مردم و احزاب سیاسی افغانستان شمول، فارغ از قوم، سمت، زبان و . . . میداشتیم. حال در چنین وضعیتی عدم ثبات و جنگ با کدام چهره های ملی و تشکیلات مردمی به طرف تدویر لویه جرگه واقعی جهت تغییر نظام سیاسی می رفتیم؟

هرچند وطنداران آگاه و اهل سیاست میدانند که بوجود آورنده چنین وضعیت آنارشسیسم عمداً قدرت های بیگانه در کشور ما زیر نام دیموکراسی و آزادی بیان؟ نقش جدی دارند؛ اما مقصر اصلی سیاسیون!؟ ناکام و وابسته خود را میدانیم. از بیگانه هیچ گلایه نیست، از ماست که بر ماست!

هموطنان تشنه به صلح ، آرزو دارم هرچه زودتر، با شیوه جنگ بی نتیجه قوای ائتلاف و قوای دولتی با مخالفان مسلح و غیر مسلح دولت دومنزه ضد ملی تغییرات مثبت رونما گردد. توقع برده میشود نیرو های وطن دوست و صلح طلب دولت و مخالفان مسلح مستقلانه، آگاهانه برخورد سیاسی و مسئولانه با ملت به گروگان گرفته شده داشته، در کل نیرو های سیاسی روحیه وطن دوستی، تفاهم و وحدت آگاهانه ملی را رشد داده به وفاق ملی رو آورند؛ میز مذاکرات را با قوت منطق برای قطع جنگ، فیصله عادلانه به نفع اکثریت ملت به توافق برسند. وماعلیناالابلاغ.